

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ
ΛΟΓΟΤΥΠΟ

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Tax. Itepeito

Αρ. Αδείας
01-1323

TAX/METEO ΚΟΤΙΜΟΝΑΙΟΥΡΟΙ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ὁργανο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 58ο - ΤΕΥΧΟΣ 600 ●
● ΜΑΡΤΙΟΣ 2015 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Παγκόσμιος πρωταθλητής

Θαυμαστός δρομέας

Ἰανάδειξις ἑνὸς ἀθλητῆ σέ πρωταθλητὴ κόσμου εἶναι θαυμαστό. Κατακτᾶ τό χρυσὸ μετάλλιο. Γιά τούς χριστιανούς τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος πῶς θαυμαστό εἶναι τό ἄλλο τρέξιμο, τό τρέξιμο τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, τό τρέξιμο τῆς ἱεραποστολῆς. Καί σ' αὐτό τό τρέξιμο θαυμαστός δρομέας ἀναδείχθηκε ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Α' Κορ. θ' 24-26. Β' Θεσ. γ' 1).

● Γιά νά βγῆ πρῶτος ἕνας ἀθλητής, νικάει ὠρισμένους συναθλητές καί συναγωνιστές τοῦ ἴδιου ἀγωνίσματος. Ὁ Παῦλος καί οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι ἀγωνίστηκαν, νικώντας ὄχι συναγωνιστές, ἀλλ' ἀντιπάλους καί ἐχθρούς.

Φαντασθῆτε, τὴν ὥρα, πού ὁ ἕνας π.χ. διακοσάρης τρέχει ἐκπληκτικά καί πλησιάζει στό τέρμα, κάποιος νά τόν τραβοῦν ἀπό πίσω, κάποιος ἄλλος νά τοῦ βάζουν μπροστά του νάρκες, κάποιος ἄλλος νά τόν κακοποιοῦν!

Κάπως ἔτσι διεξαγόταν ὁ δρόμος, τό τρέξιμο τῶν Ἀποστόλων. Ἦταν δρόμος μετ' ἐμποδίων πάντοτε. Καί ὁμως ἔβγαζαν νικητές!

● Οἱ πρωταθλητές μέ τὴ νίκη τους κατακτοῦν ἕνα μετάλλιο. Καί ἂν ἀκόμα εἶναι χρυσό, δέν παύει νά εἶναι ὑλικό, γῆϊνο. Μέ τὴ νίκη τους οἱ Ἀπόστολοι κατέκτησαν ὅλο τόν κόσμο. Ἀναδείχθηκαν πρωταθλητές τῆς Ἀλήθειας καί τῆς Ἀγάπης. Καί παραμένουν τό πρότυπο κάθε ἱεραποστόλου τοῦ εὐαγγελίου καί τῆς Ἐκκλησίας.

- Φαντασθῆτε πρωταθλητῆ, πού μέ τὴ νίκη του μεταμορφώνει τόν κόσμο!
- Τούς πτωχοὺς τοὺς κάνει εὐποροὺς.
- Τούς πεινασμένους τοὺς χορταίνει.
- Τούς θλιμμένους τοὺς ἀλλάζει διάθεσι.
- Καί πρό παντός, τοὺς ἐγκληματίες τοὺς μεταβάλλει σέ ἀγγέλους, τοὺς κακοποιούς σέ ἀγαθοποιούς, τοὺς ἀγρίους σέ ἀγίους!

Τέτοιος πρωταθλητής είναι ο άποστος Παῦλος.

● Θαυμάζουμε τό δρομέα τοῦ πνευματικοῦ ἀγώνα, τόν Παῦλο.

Εἴμαστε παιδιά τοῦ Παύλου. Δέν εἶναι ἀπλῶς ὁ διδάσκαλός μας. Εἶναι ὁ πατέρας μας. Τό ὑπογραμμίζει: «Ἐάν μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλούς πατέρας· ἐν γάρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα» (Α' Κορ. δ' 15).

Ποιός μᾶς ἔκανε χριστιανούς; Τό κήρυγμα. Τό Εὐαγγέλιο. Αὐτό ἀναγεννᾷ τούς ἀνθρώπους.

Ἵσοι λέγονται χριστιανοί, ἀλλά δέν ἔχουν σχέση μέ τό κήρυγμα, μέ τό Εὐαγγέλιο, μέ τήν ἱεραποστολή, εἶναι ἀχριστιανοί χριστιανοί!

Στάδιο διαστημικό

Παγκόσμιο θέαμα ὁ Παῦλος.

● Φαντασθῆτε στάδιο μέ παγκόσμιες διαστάσεις. Στίς κερκίδες του βρίσκονται ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Μόνο; Ὅλοι οἱ ἄγιοι. Μόνο; Καί ὅλοι οἱ ἄγγελοι. Ὅλοι μαζί παρακολουθοῦν τό τρέξιμο, τόν ἀγῶνα λίγων ἀθλητῶν...

Βεβαιώνει ὁ ἴδιος ὁ πρωταθλητής, ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καί ἀγγέλοις καί ἀνθρώποις» (Α' Κορ. δ' 9).

Ἵ ἱερός Χρυσόστομος ἐκπλήσεται μπροστά στό φαινόμενο, πού λέγεται Παῦλος:

«Τίνος ἐδεῖτο ὁ Παῦλος;
Ἵ τήν οἰκουμένην περιτρέχων,
ὁ τό σῶμα εἰκῆ περικείμενος,
ὁ τᾶς ἀνάγκας τῆς φύσεως καταπατήσας,
ὁ δαίμονας ἀπελαύνων,
ὁ νόσους διὰ τῶν ἱματίων διορθούμενος,
ὁς ὡς ἄγγελος παρά πιστοῖς ἐτιμᾶτο,
ὄν ἠδέσθησαν καί θηρία,
ὄν ἐδυσωπήθη τό πέλαγος,
ὁ τοῦ παραδείσου πολίτης,
ὁ εἰς τρίτον ἀρπαγείς οὐρανόν,
ὁ τῶν ἀπορρήτων τῷ Θεῷ κοινωνήσας,
ὁ πλέον τῶν Ἀποστόλων κοπιήσας,

τό σκεῦος τῆς ἐκλογῆς,
ὁ νυμφαγωγός τῆς Ἐκκλησίας,
ὁ κῆρυξ τῶν ἐθνῶν,
ὁ γῆν καί θάλατταν περιδραμών,
καί πανταχοῦ τρόπαια στήσας,
ὁ λιμῶ καί δίψει διηνεκῶς παλαίων,
ὁ γυμνότητι καί κρυμῶ πυκτεύων,
ὁ τῷ κόσμῳ νεκρωμένος,
ὁ τῶν οὐρανῶν πολίτης,
ὁ μανικός ἐραστής τοῦ Χριστοῦ,
ὁ πυρός θερμότερος,
ὁ σιδήρου εὐτονότερος,
ὁ ἀδάμαντος στερρότερος...

(Ε.Π.Ε. 33,270)

Μετάφρασις:

Εἶχε ἀνάγκη ἀνθρώπων ὁ Παῦλος;
Ἵ τρεχε ὄλο τόν κόσμο κηρύττοντας.
Ζούσε σάν νά μήν εἶχε σῶμα.
Εἶχε ξεπεράσει τίς φυσικές ἀνάγκες.
Κατατρόπωνε τούς δαίμονες.
Ἵκόμα καί τὰ ρούχα του θεράπευαν.
Οἱ πιστοί τόν τιμοῦσαν ὡς ἄγγελο.
Ἵκόμα καί τὰ θεριά τόν σεβάστηκαν.
Ἵ ἀγριεμένη θάλασσα τόν φοβήθηκε.
Ἵταν πολίτης τοῦ παραδείσου.
Ἵνέβηκε ζωντανός στόν τρίτο οὐρανό.
Ἵζῆσε τὰ ἀπόρρητα τοῦ Θεοῦ!
Δούλεψε πιό πολύ ἀπό ὄλους.
Ἵταν τό σκεῦος τῆς ἐκλογῆς.
Ἵ νυμφαγωγός τῆς Ἐκκλησίας.
Ἵ κήρυκας τῶν ἐθνῶν.
Ἵ τρεξε τή γῆ καί τή θάλασσα.
Παντοῦ ἔστησε τὰ τρόπαια.
Πάλευε συνεχῶς μέ πείνα καί δίψα.
Ἵγωνιζόταν μέ τή γύμνια καί τό κρύο.
Εἶχε νεκρώσει τό κοσμικό φρόνημα.
Ἵντας στή γῆ, Ἵταν πολίτης τοῦ οὐρανοῦ.
Παράφορος ἐραστής τοῦ Χριστοῦ.
Πιό θερμός ἀπ' τή φωτιά.
Πιό δυνατός ἀπ' τό σίδηρο.
Πιό σκληρός ἀπ' τό διαμάντι...

● Ἵ Ἐκκλησία ἐδῶ εἶναι καί στίβος καί κερκίδες. Οἱ πιστοί, συναποτελοῦμε τή στρατευομένη Ἐκκλησία. Ἵγωνιζόμαστε μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ. Τρέχουμε, νά λάβουμε «τό βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως» (Φιλιπ. γ' 14).

● Βρισκόμαστε συγχρόνως καί στίς

κερκίδες του θαυμασμού. Θαυμάζουμε τους αγίους, πού ξετρεξαν πριν από μας. Θαυμάζουμε τους Ἀποστόλους, πού έκαναν τό γύρο του κόσμου.

• Θαυμάζουμε πρό παντός τόν Ἀρχηγό τῆς ζωῆς, τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, πού άνοιξε τό δρόμο καί εἶναι ὁ μεγάλος Νικητής τῆς ζωῆς.

Ἔτσι άπλως θαυμάζουμε. Τους μιμούμαστε. Ὁ Παῦλος προτρέπει: «Μιμηταί μου γίνεσθε» (Α΄ Κορ. δ΄ 16).

Τό ρεκόρ τῆς πρωτειᾶς

Ὡς μέλη τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας θαυμάζουμε τους Ἀποστόλους, καί κυρίως τόν Παῦλο, γιά τά τέσσερα παγκόσμια ρεκόρ του.

Πρῶτον: Τό ρεκόρ τῆς πρωτειᾶς.

Τό νά χαρακτηρίζη ὁλος ὁ κόσμος κάποιον άθλητή «πρῶτο» καί νά εἶναι πρῶτος, αυτό θεωρεῖται καταπληκτικό· δέν εἶναι ὁμως θαῦμα. Τό νά θεωροῦν οἱ πολλοί κάποιον *τελευταῖο*, καί ὁμως αυτός νά εἶναι πρῶτος, αυτό εἶναι θαῦμα.

Τέτοιος ἦταν ὁ Παῦλος. Κάποτε ὁ Κύριος, πού ἔχει άλλα κριτήρια πρωτειᾶς καί άλλα χρονόμετρα προτεραιότητας, εἶπε: «Καί ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καί οἱ πρῶτοι ἔσχατοι» (Ματθ. ιθ΄ 30). Αυτό φάνηκε στή ζωή τῶν Ἀποστόλων.

• Ὁ κόσμος τους περιφρονούσε.

• Ὁ κόσμος, αντί γιά χειροκροτήματα, τους ἔδινε φτυσίματα.

• Ὁ κόσμος, αντί γιά σοφούς, τους θεωρούσε μωρούς, χαζούς.

Ἐμεῖς, οἱ σημερινοί χριστιανοί, δέν θέλουμε νά τους μοιάζουμε.

• Θέλουμε τόν *ἔπαινο* τῶν ανθρώπων. Ἐπιζητοῦμε τή δόξα καί τήν ἐπίδειξι. Ἐπιδιώκουμε τήν τιμή καί τήν κοσμική ἔξυπνάδα.

• Σάν ν' αλλάξαμε ἔπιπλο στή χριστιανική μας ζωή. Σάν νά πετάξαμε τό Σταυρό καί στή θέσι του παραγγείλαμε πολυθρόνα άναπαυτική.

Ρεκόρ πρωτειᾶς: Οἱ τελευταῖοι γιά τόν κόσμο εἶναι οἱ πρῶτοι του Θεοῦ! Ὁ Παῦλος ὁλος τους νικούσε.

• Ὄταν ὁ κόσμος, ὁ ἄθεος, ὁ ἄθλιος, ὁ ἄθεσμος σέ θεωρή χαζό, διότι γίνεσαι θυσία καί ακολουθεῖς τόν Ἐσταυρωμένο τῆς θυσίας, τότε τό φάτο-φίινις του Θεοῦ καί τῆς ἱστορίας σέ βγάζει πρῶτο!

Ρεκόρ στερήσεων

Δεύτερο: Τό ρεκόρ τῶν στερήσεων.

Ὁ άθλητής στερεῖται μερικά πράγματα, γιά νά πετύχη τό βραβεῖο, ὅπως δῆποτε μικρό, άλλα πάντως βραβεῖο.

Πόσο μάλλον ὁ χριστιανός ζῆ τή ζωή τῶν ἐκούσιων στερήσεων, γιά νά κατακτήση τήν κορυφή του άγώνα, γιά ν' αναδειχτή δοξασμένος στους αἰῶνες.

Πέντε ρήματα, πού ἔξ ὀνόματος ὄλων τῶν Ἀποστόλων αναφέρει ὁ Παῦλος, σηματοδοτοῦν κάτι τό πρωτόγνωρο:

• Καί πεινώμεν.

• Καί διψῶμεν.

• Καί γυμνητεύομεν.

• Καί κολαφιζόμεθα.

• Καί άστατοῦμεν (Α΄ Κορ. δ΄ 14).

Μά γιάτί νά πεινάει καί νά διψᾶει καί νά μήν ἔχουν ἐνδύματα καί νά τους χτυπάνε καί νά τους διώκουν; Δέν εἶχαν; Δέν μπορούσαν νά ἔχουν;

Ἄσφαλώς καί μπορούσαν. Ἔγιναν φτωχοί, γιάτί τό ἤθελαν.

Πολλοί σήμερα ποτέ δέν διώχθηκαν γιά τό Εὐαγγέλιο. Μπήκαν φτωχοί στήν Ἐκκλησία καί ἔγιναν ἕλικά πλούσιοι, ἐν ὀνόματι Ἐκείνου, πού «πλούσιος ὢν ἐπτώχευσε δι' ἡμᾶς» (Β΄ Κορ. η΄ 9).

Ὁ Παῦλος καί οἱ άλλοι Ἀπόστολοι δέν εἶχαν ἐμᾶς πρότυπά τους. Εἶχαν τόν Χριστό Ἰησοῦ ὡς πρότυπο. Μιμήθηκαν τόν Χριστό.

• *Πεινούσε* ἐκούσια ὁ Χριστός (Ματθ. κα΄ 18). Πείνασε Ἐκεῖνος, γιά νά θρέψη ἐμᾶς μέ τό λόγο του Εὐαγγελίου Του καί μέ τόν Ἄρτο τῆς ζωῆς, τήν προσφορά του άγίου Του Σώματος.

• *Δίψασε* ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Πάνω στό Σταυρό εἶπε «Διψῶ» (Ἰωάν. ιθ΄ 28).

• *Στερήθηκε* καί τό μοναδικό Του χιτῶνα (Ματθ. 27,28).

• Κολαφίσθηκε και φραγγελώθηκε.

• Διώχτηκε ο Χριστός. Και προφήτευσε για τους πιστούς: «Εἰ ἐμέ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν» (Ἰωάν. ιε' 20).

Ἄς δοῦμε ἓνα ἐγκώμιο τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου γιὰ τὸν χριστομίμητο Παῦλο:

«Θαύμασε τὸν ἀνδριάντα. Παῦλος!

Τί πιό ὁμορφο ἀπὸ τὰ πόδια του;

Ἔτρεχε παντοῦ σάν νά εἶχε φτερά.

Θεὸς νά δῆς καὶ τὸ στήθος, τὴν καρδιά;

Λαμπρότερη ἀπὸ τοὺς ὠραίους πόδας του.

Μέσα του εἶχε τὸν Χριστό.

Ζωγραφισμένη μέσα του ἡ εἰκόνα Του.

Μέ τῆ γλώσσα του ἐξέπεμπε ἀκτίνες.

Θεὸς νά δῆς καὶ πὼς νικοῦσε τὴ γαστέρα;

Λέει: Ἄν τὸ φαγητό μου σκανδαλίζη,

ποτέ μου δέν θά φάω κρέας.

Θεὸς νά δῆς καὶ τὰ χέρια του;

Κάθε μέρα ἦταν δεμένα μέ ἀλυσίδες.

Κανέναν δέν χτύπησαν.

Χτυπήθηκαν ὅμως μυριάδες φορές.

Θεὸς νά δῆς καὶ τὴ ράχη του;

Πῆρε πέντε φορές 39 μαστιγώματα.

Ἄν κάποιος μοῦ ἔδινε τὴν ἐξουσία

ὅλης τῆς οἰκουμένης,

ἐγὼ θά προτιμοῦσα τὸ νυχάκι τοῦ Παύλου!

Πιό δυνατὸ ἀπὸ τὴν ἐξουσία τοῦ κόσμου.

Προτιμῶ τὴ φτώχεια του ἀπὸ κάθε τρυφή.

Προτιμῶ τὴν ἀδοξία του ἀπὸ κάθε δόξα.

Προτιμῶ τὴ στέρησί του ἀπὸ κάθε πλοῦτο.

Ἄπὸ κάθε ἀνεσι προτιμῶ

τὸ ράπισμα τοῦ προσώπου τοῦ Παύλου.

Πάνω ἀπὸ κάθε βασιλικὸ στέμμα,

προτιμῶ τίς πέτρες πού λιθοβολοῦσαν

τὸν Παῦλο».

(Ε.Π.Ε. 18,366-372)

Ρεκόρ ἐργασίας

Τρίτο: Τὸ ρεκόρ τῆς ἐργασίας.

• Φαντάζεσθε ἀθλητὴ, νά κάνη πρωταθλητισμὸ, καὶ συγχρόνως νά μοχθῆ τίς νύχτες μέ χειρωνακτικὴ δουλειά;

• Φαντάζεσθε ἐπιστήμονα, νά προσφέρη γνώσεις, καὶ συγχρόνως νά ἐργάζεται σκληρά, σκάβοντας ἢ ράβοντας;

Κάτι τέτοιο συνέβαινε μέ τὸν Παῦλο. Λέει: «Κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν» (Α' Κορ. δ' 12).

• Μά γιατί; θά ρωτήσουν. Ἐνα κομμάτι ψωμί, λίγη τροφή, δέν μπορούσαν νά τοῦ προσφέρουν οἱ πιστοί, πού ἄλλωστε τόσο πολὺ τὸν ἀγαποῦσαν;

Μπορούσαν. Μά ὁ Παῦλος τὸ ψωμί του, ὅπως καὶ τὸ ψωμί τῶν συνεργατῶν του, δέν τῶβγαζε ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο, ἀλλὰ μέ τὸν ἰδρῶτα του (Β' Κορ. ια' 8-11). Ρεκόρ ἱεραποστολικῆς ἀνιδιοτελείας καὶ προσφορᾶς! Τὸ κατέχει ὁ Παῦλος.

Ρεκόρ ἀγάπης

Τὸ τέταρτο καὶ σπουδαιότερο ρεκόρ τοῦ ἀποστόλου Παύλου εἶναι ἐκεῖνο τῆς ἀγάπης.

Τὸ ν' ἀγαπᾶς αὐτούς, πού σέ μισοῦν, αὐτὸ ἀποτελεῖ ὑπέρβασι. Αὐτὸ σέ ἀνεβάζει δίπλα ἀπὸ τὸ βᾶθρο τοῦ Πρώτου. Τὸ βᾶθρο τοῦ Πρώτου τῆς Ἀγάπης εἶναι ὁ Σταυρός. Ἄν ὁ πρῶτος τοῦ βᾶθρου παίρνη τὸ χρυσὸ μετάλλιο, ὁ Παῦλος, δεύτερος στήν Ἀγάπη, ἢ μᾶλλον μιμητῆς τῆς Ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, παίρνει τὸ ἀργυρὸ μετάλλιο.

Ζωγραφίζει τὴ χριστομίμητη Ἀποστολικὴ ἀγάπη:

«Λοιδοροῦμενοι, εὐλογοῦμεν, δικόμαστε ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν» (Α' Κορ. δ' 12-13).

• Σέ βρίζουν, Παῦλε, καὶ σύ τοὺς ἀγαπᾶς;

• Σέ διώκουν, Παῦλε, καὶ σύ τοὺς εὐεργετεῖς;

• Σέ συκοφαντοῦν, Παῦλε, καὶ σύ τοὺς εὐλογεῖς; Μέ τὸν τρόπο τῆς συγγνώμης καὶ τῆς ἀντιπροσφορᾶς στό μῖσος τοῦ κόσμου, πλησιάζεις, Παῦλε, τὸ ρεκόρ τῆς Ἀγάπης, πού κατέχει ὁ Ἐσταυρωμένος, «ὃς λοιδοροῦμενος οὐκ ἀντελοιδορεῖ, πάσχων οὐκ ἠπείλει» (Α' Πέτρ. β' 23).

Ὁ κόσμος θεωροῦσε τὸν Παῦλο καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀποστόλους σκουπίδια, περικαθάρματα (Α' Κορ. δ' 13). Μά γιὰ τὸν Θεὸ τὰ σκουπίδια τοῦ κόσμου ἦσαν τὰ λουλούδια γιὰ τὸν οὐρανὸ καὶ τὰ στολίδια γιὰ τὴν Ἐκκλησία.

Ἄρχιμ. Δανιὴλ Γ. Ἀεράκης

Θεολογικά

Ἡ δικαίωσις ἐν Χριστῷ κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο

(συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Γιὰ ὅλους ἡ δικαίωσις

Σέ ἐποχή ἄκρατου φυλετικοῦ, ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ ρατσισμού ἔρχεται ὁ Παῦλος στήν καρδιά τῶν ἐθνῶν, στήν πρωτεύουσα τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους, στή Ρώμη, νά ὑψώσῃ τήν πιό ἐπαναστατική καί εὐλογημένη σημαία: τή σημαία τῆς ἰσότητος ὄλων τῶν ἀνθρώπων, τῆς ἐνότητος τοῦ σύμπαντος κόσμου, τῆς καθολικότητος τῆς ἀγάπης, τῆς οἰκουμενικότητος τῆς νέας πίστεως, τοῦ ἴσου δικαιώματος γιά λύτρωσι καί ἀπολύτρωσι.

Αὐτό τό «εἰς πάντα καί ἐπί πάντα τοὺς πιστεύοντας» (Ρωμ. γ' 22) εἶναι ἡ μεγαλύτερη διακήρυξις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιομάτων. Ἡ ζωή, ἡ αἰώνια ζωή, εἶναι δικαίωμα ὄχι ὀλίγων, ὄχι μερικῶν, ὄχι κληρονομικῶς, ὄχι οἰκονομικῆς ἢ μορφωτικῆς ἢ θρησκευτικῆς κατακτήσεως. Εἶναι δῶρο καί δικαίωμα γιά ὅλους καί πάνω σέ ὅλους.

Ἡ σωτηρία:

- Εἶναι ὑπερεθνική ὑπόθεσις, ὅπως ὁ ἥλιος.

- Εἶναι ὑπερθρησκευτική ὑπόθεσις, ὅπως ὁ ἄερας, πού δέν ζητάει ταυτότητες, ἀλλά τρέχει ἀόρατα, ἀναζωογονώντας τά πάντα καί τοὺς πάντες.

- Εἶναι ἀπέραντη ὑπόθεσις, ὅπως ἡ θάλασσα, πού στή δροσερή ἀγκαλιά τῆς σκεπάζει μικρά καί μεγάλα ψάρια, εὐτελῆ φυτά, ἀλλά καί πολύτιμα μαργαριτάρια.

Δέν κάνει διάκρισι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. «Οὐ γάρ ἔστι διαστολή». Εἶναι γιά ὅλους. Ὅχι μόνο διότι θεωρητικά ὁ Θεός εἶναι Θεός ὄλων, ἀλλά καί διότι πρακτικά, στή μεγάλη πρᾶξι, πού λέγεται ἐνανθρώπησις τοῦ Θεοῦ, ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ὄλων τῶν αἰώ-

νων. Ὅχι ἀπλῶς ἐλήφθησαν, ἀλλά προσελήφθησαν. «Ὁ Χριστός προσελάβετο ἡμᾶς» (Ρωμ. ιε' 7). Ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ ἄνθρωποι συναποτελοῦμε τό «πρόσλημα» τῆς σαρκός τοῦ σαρκωμένου Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὅπως ψάλλουμε τήν παρραμονή τῶν Χριστουγέννων, ὁ Χριστός εἶναι ὁ «μορφωθείς τό καθ' ἡμᾶς καί θεώσας τό πρόσλημα».

Ἄλλ' ἐνῶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ δέν κάνει διάκρισι, ἡ σωτηρία προσφέρεται... διακριτικά! Ἡ σωτηρία, ἡ ἀπολύτρωσις τοῦ ἀνθρώπου, ἐνῶ δέν ἐξαγοράζεται μέ ἀνθρώπινα νομίματα καί ἀνθρώπινες πράξεις, ἐν τούτοις κατακτᾶται μόνο ἀπό ἐκείνους, πού πιστεύουν στό Σωτῆρα Χριστό. «Ἐπί πάντα τοὺς πιστεύοντας». Ἡ πίστις εἶναι τό εἰσιτήριο γιά τήν εἰσοδό μας στή ζωή τῆς σωτηρίας, γιά τήν εἰσοδό μας στήν Ἐκκλησία καί στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μέ ποιά πίστι;

Ἄλλά ποιά ἡ πίστις;

- Ἡ συγκεκριμένη πίστις, στό συγκεκριμένο πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Δικαιοσύνη δέ Θεοῦ διά πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ». Μιά ὅποιαδήποτε θρησκευτική πίστις εἶναι δυνατόν νά εἶναι πλαστό εἰσιτήριο. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι τό πιστευόμενο Πρόσωπο. Ὅποιος δέν πιστεύει σωστά στόν Ἰησοῦ Χριστό, στό τί εἶναι, στό τί ἔπραξε ὁ Ἰησοῦς Χριστός, στό ὅτι σταυρώθηκε γιά τήν ἀπολύτρωσί μας, στό πῶς συνεχίζει τή σωτηρία μέσα στοὺς αἰῶνες, ὡς Ἀρχιερέας μέ τήν Ἀνάληψι καί τήν εἰς οὐρανοὺς ἐνθρόνισι, ὅποιος δέν πιστεύει σ' αὐτόν τόν Σωτῆρα καί Λυτρωτή Χριστό, αὐτός δέν σώζεται, ἔστω κι ἂν ἔχῃ πίστι σέ χιλιάδες θρησκευτικά ἀντικείμενα καί θαύματα!

• Ἡ συγκεκριμένη πίστις ἔχει συγκεκριμένες ἐκδηλώσεις. Πρόκειται γιὰ τὰ ἔργα τῆς πίστεως. Τό εισιτήριο τῆς πίστεως ἀπαιτεῖ καθημερινή θεώρησι. Καί θεώρησις εἶναι τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης, ὁ καρπός τῆς πίστεως.

Ἀπολύτρωσις

Ὅλοι ἀμαρτωλοί, ἄρα ὅλοι ἤμασταν καταδικασμένοι στό θάνατο.

Ὅλοι ἀμαρτωλοί, ἄρα κανεῖς μέ δική του ἀξία, μέ τήν τάχα ἀναμαρτησία του, δέν μπορούσε νά σωθῆ.

Ἕνας τρόπος ἀπέμενε: Ἡ δωρεά τοῦ Θεοῦ. Καί ἡ ὥρα τῆς μεγάλης δωρεᾶς ἐφτασε. «Τό πλήρωμα τοῦ χρόνου» (Γαλ. δ' 4). Ὁ Θεός ὁ παντοδύναμος, πού δημιούργησε ἀπό τό μηδέν τόν κόσμο, εἶναι ὁ μόνος, πού μπορεῖ νά τόν ἀναδημιούργησῃ, νά τόν ἀναπλάσῃ.

Αὐτή ἡ ἀνάπλασις τοῦ ἀνθρώπου λέγεται στή γλῶσσα τοῦ Παύλου «ἀπολύτρωσις». Καί ἡ ἀπολύτρωσις αὐτή προσφέρεται δωρεάν. «Δικαιούμενοι δωρεάν τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Ρωμ. γ' 24).

• «Ἀπολύτρωσις». Προϋποθέτει αἰχμάλωτο, δέσμιο, πού ἔχει ἀνάγκη λυτρώσεως. Ὁ ἄνθρωπος ἦταν σάν Προμηθέας Δεσμώτης. Τόσο σφιχτοδεμένος μέ τὰ δεσμά τῆς ἀμαρτίας, ὥστε ἦταν ἀδύνατο μόνος νά ξεσκλαβωθῆ. Τελικά τόν σπλαχνίστηκε ὁ Θεός. Ἔστειλε τόν Υἱό του «Σωτήρα καί Λυτρωτήν καί Εὐεργέτην».

Δέν μᾶς ἔσωσε ἄνθρωπος, οὔτε ἄγγελος, ἀλλ' αὐτός ὁ ἴδιος ὁ Κύριος. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ἐπισημαίνοντας τήν ἀξία τοῦ Θεανδρικοῦ Προσώπου, διὰ τοῦ ὁποίου λυτρωθήκαμε: «Ὅρα διὰ πόσων κατασκευάζει τό εἰρημένον. Πρῶτον ἀπό τῆς ἀξίας τοῦ προσώπου· οὐ γάρ ἄνθρωπός ἐστιν ὁ ἐργαζόμενος ταῦτα, ἵνα ἀπονήσῃ, ἀλλ' ὁ Θεός ὁ πάντα δυνάμενος· Θεοῦ γάρ ἐστιν ἡ δικαιοσύνη, φησὶν» (Ε. Π.Ε. 16β, 518). Μετάφρασις: Πρόσεχε, μέ πόσα ἀποδεικνύει αὐτό, πού ἔχει εἰπωθῆ. Πρώτα ἀπό τήν ἀξία τοῦ προσώπου. Διότι δέν εἶναι ἄνθρωπος αὐτός, πού κάνει τὰ σωτήρια ἔργα, ὥστε νά χάσῃ τή δύναμι

του. Εἶναι ὁ Θεός, πού μπορεῖ τὰ πάντα. Ἡ δικαιοσύνη, λέει ὁ Παῦλος, εἶναι τοῦ Θεοῦ.

• «Ἀπολύτρωσις». Θεός ὁ λυτρώσας. Στήν ἀρχαία ἐποχή δέν γινόταν λύτρωσις αἰχμαλώτου, σκλάβου, ἄν κάποιος δέν κατέβαλλε τὰ λύτρα. Ἡ λύτρωσις τοῦ ἀνθρώπου δέν γίνεται χωρίς θυσία. Ἡ λέξις «ἀπολύτρωσις» κρύβει μέσα της καί τή μεγάλη προσφορά, τή μεγάλη θυσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἐμεῖς ἀμαρτήσαμε, καί Ἐκεῖνος πληρώνει τίς δικές μας ἀμαρτίες. Μᾶς ἀγόρασε ἀπό τό σκλαβοπάζαρο τῆς ἀμαρτίας καί τοῦ θανάτου. Κατέβαλε δέ τό τιμιώτερο νόμισμα, τό πανάγιο αἶμα Του. «Χριστός ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου» (Γαλ. γ' 13).

• «Ἀπολύτρωσις». Δέν λέει ἀπλῶς λύτρωσις. Θέτει καί τήν πρόθεσι «ἀπό»: «ἀπολύτρωσις». Πρός ἔμφασι. Πρόκειται ὄχι γιὰ μία ἀπλή λύτρωσι, ἀλλά γιὰ τήν τελεία λύτρωσι· ἡ ἐν Χριστῷ λύτρωσις μᾶς καθαρίζει τελείως ἀπό κάθε ἀμαρτία, μᾶς ἐλευθερώνει πέρα γιὰ πέρα· μᾶς χαρίζει τήν ἐλευθερία καί σωτηρία. Εἶναι «ἡ αἰωνία λύτρωσις» (Ἐβρ. θ' 12).

Χάρις - δωρεά

1. Ἄν ἡ ἀπολύτρωσις εἶναι ἡ λέξις, πού ζωγραφίζει τήν ἀτίμητη προσφορά τοῦ Χριστοῦ, ἡ λέξις «χάρις» εἶναι ἐκείνη, πού παρουσιάζει τόν τρόπο, μέ τόν ὁποῖον προσφέρεται αὐτή ἡ ἀπολύτρωσις. «Τῇ αὐτοῦ χάριτι». Ἡ λέξις «χάρις» εἶναι ἀπό τίς πέντε ωραιότερες λέξεις τοῦ ἀποστόλου Παύλου, πού καταγράφουν τό ἀπολυτρωτικό ἔργο τοῦ Χριστοῦ: Ἀγάπη - Εἰρήνη - Χάρις - Καταλλαγῆ - Εὐδοκία. Ἡ λέξις χάρις ἔχει τρεῖς σημασίες:

• Χάρις = ἡ δωρεάν ἄφεσις τῶν ἀμαρτιῶν.

• Χάρις = τό χάρισμα, τό εἰδικό σέ κάθε πιστό χάρισμα, ἀλλά καί κάποιο γενικό χάρισμα. Δίδεται ὡς δωρεά τοῦ Θεοῦ. Καί γι' αὐτό δέν σώζεται ὁ ἄνθρωπος, πού ἔχει χάρισμα, ἄν τὰ ἔργα του δέν εἶναι σύμφωνα μέ τό Εὐαγγέλιο.

• Χάρις = ἡ εὐχαριστία στόν Θεό γιά τίς ποιήσεις, τίς ανεκδιήγητες εὐεργεσίες Του.

2. Χάρις: Ὁ κατηγορούμενος ἄνθρωπος τελικά δικαιώνεται, ὄχι διότι κατορθώνει ν' ἀποδείξει τήν ἀθωότητά του, ἀλλά διότι ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων, ὁ Λυτρωτής Κύριος, τοῦ χορηγεῖ «χάρι», δηλαδή δωρεάν ἄφεσι ἁμαρτιῶν. Καί ἡ χάρις χορηγεῖται σ' ἐκεῖνον, πού συναισθάνεται τήν ἀναξιοτήτά του καί ἐπιζητεῖ μέ ἐπιμονή αὐτή τή μοναδική εὐλογία καί εὐκαιρία (τή χάρι).

3. Ὁ τρόπος προσφορᾶς τῆς ἀπολυτρώσεως ἀπό τόν Θεό ὀνομάζεται «χάρις». Ὁ τρόπος λήψεως τῆς προσφορᾶς ἀπό τόν ἄνθρωπο εἶναι τό «δωρεάν». Δέν πληρώνεται ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ. Οὔτε πουλιέται, οὔτε ἀγοράζεται. Γνωστό τό πόσο καυστικά μίλησε ὁ ἀπόστολος Πέτρος στό Σίμωνα τό μάγο, ὅταν αὐτός ζήτησε νά πληρώσει, γιά ν' ἀγοράσει τή χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος! «Τό ἀργύριόν σου σύν σοί εἶη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι ἐνόμισας τήν δωρεάν τοῦ Θεοῦ διά χρημάτων κτᾶσθαι» (Πράξ. ἡ 20).

Τό λυτρωτικό Αἷμα

Ῥωαῖες λέξεις καί ἡ ἀπολύτρωσις, καί ἡ χάρις καί τό δωρεάν. Ἀλλ' ὅλες λειτουργοῦν, διότι ὑπάρχει τό Αἷμα. Τίποτε δέν μᾶς σώζει, παρά μονάχα ἕνα, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τό Αἷμα.

• Μᾶς ἀγάπησε τόσο πολύ ὁ Χριστός, ὥστε ἔδωσε τόν ἑαυτό Του «λύτρον ἀντί πολλῶν» (Ματθ. κ' 28).

• Στήν Παλαιά Διαθήκη ὑπῆρχαν εἰκόνες τῆς θυσίας, τοῦ ἱλασμοῦ, τῆς καθάρσεως.

• Στήν Καινή Διαθήκη ἔχουμε τό Πρόσωπο ἐκεῖνο, πού προτυπώνουν οἱ εἰκόνες αὐτές.

• Ὁ Χριστός εἶναι τό ἱλαστήριον. Ἐκεῖνος, πού ἐξευμενίζει τρόπον τινά τόν Θεό Πατέρα καί συμφιλιώνει τόν ἄνθρωπο μέ τόν Θεό.

• Ὁ Χριστός εἶναι ὁ Ἀμνός ὁ πασχάλιος, πού μέ τό αἷμα Του ραντίζονται οἱ

συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων καί καθαρίζονται.

• Ὁ Χριστός εἶναι ἡ ἐκούσια θυσία, πού προσφέρθηκε μία φορά, ἀλλ' ἐξακολουθοῦν μέσα στούς αἰῶνες ν' ἀπολαμβάνουν οἱ ἄνθρωποι τούς καρπούς τῆς, «εἰς τό παντελές» (Ἐβρ. ζ' 25), «εἰς τό διηνεκές» (Ἐβρ. ι' 1). Ὁ Θεός Πατέρας ἔστειλε τόν Υἱό Του κάτω στή γῆ γιά ὅλα αὐτά: νά προσφέρει τό αἷμα Του, νά γίνη ἱλασμός τῶν ἁμαρτιῶν μας, νά εἶναι ἡ αἰώνια θυσία. «Τόν Ἰησοῦν προέθετο ὁ Θεός ἱλαστήριον διά τῆς πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν δικαιοσύνης αὐτοῦ διά τήν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων» (Ρωμ. γ' 25).

«Ἐνδειξις δικαιοσύνης», δεῖγμα τῆς ἀπολυτρώσεως, εἶναι ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ. Μιά σταγόνα τοῦ αἵματος τοῦ Σταυροῦ, στό χημεῖο τῆς ἀγάπης, φανερώνει τήν «δικαιοσύνη», τή δικαίωσι, τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ἀφοῦ «τό αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπό πάσης ἁμαρτίας» (Α' Ἰωάν. α' 7).

• Ἀφεις δέν ὑπῆρχε. Ὑπῆρχε «ἡ πάρεσις»: μία στασιμότητα, μία παῦσις, μία παραλυσία, σάν νά μή λειτουργοῦσε ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ.

• Καί ξαφνικά τέθηκε σέ λειτουργία ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ὄχι ὅμως γιά νά τιμωρηθοῦν οἱ ἔνοχοι, ἀλλά γιά νά θυσιασθῇ ὁ Ἄθωος! Ποιά ἄλλη μεγαλύτερη ἔνδειξις ἀγάπης μπορούμε νά συναντήσουμε;

• Τίποτε δέν ὑπῆρχε στόν κόσμον νά ἰσοζυγίσῃ τό βάρος τῶν ἁμαρτημάτων τοῦ ἀνθρώπου. Καί ξαφνικά ἀποκαλύφθηκε ἡ ἀγάπη τοῦ Σταυροῦ. Ἄν στή ζυγαριά τῆς δικαιοσύνης βάλουμε ἀπό τό ἕνα μέρος τά ἀσήκωτα βάρη τῆς ἐνοχῆς ὄλων τῶν ἀνθρώπων καί ἀπό τό ἄλλο μέρος βάλουμε μία σταγόνα ἀπό τό αἷμα τοῦ Ἐσταυρωμένου Λυτρωτοῦ, ἡ ζυγαριά θά κλίνη πρός τό μέρος τοῦ αἵματος!

• Ἀπερίγραπτη ἡ λυτρωτική δύναμις τοῦ αἵματος τοῦ Ἀναμαρτήτου Χριστοῦ. Μή ξεχνάτε, λέει ὁ ἀπόστολος Πέτρος, ὅτι «οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαράδοτου, ἀλλά τιμίῳ αἵματι ὡς ἄμνοῦ ἀμώμου καί ἀσπίλου

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ευχέλαιο: Μαγική πράξις ἢ Μυστήριο ιερό;

Νά συνάξουν τούς πιστούς! Εἶναι ἡ προσπάθεια πολλῶν φιλοτίμων λειτουργῶν. Κάποτε σέ κάθε Ναό λειτουργοῦσε ἐβδομαδιαίως **κηρυκτική** σύναξις. Μοναδικός σκοπός ὁ λόγος, ἡ κατήχησις, τό κήρυγμα, ἡ ἐρμηνεῖα τῶν Γραφῶν. Μικρός ὁ σκοπός αὐτός; Ὁπωσδήποτε ὁ σπουδαιότερος. Τά πλήθη συνάγονταν γύρω ἀπό τόν Χριστό, «ἀκοῦσαι τόν λόγον Αὐτοῦ» (Μάρκ. ια΄ 24)

Φαντάζεσθε τόν Κύριό μας νά χρησιμοποιηῖ ὡς **δόλωμα**, νά προσέλθῃ ὁ κόσμος, μιά... ἄρτοκλασία ἢ μια... φανουρόπιπτα; Ὅταν ἔχῃς τό μείζον, τί σοῦ χρειάζεται τό ἔλασσον; Ὁ Χριστός εἶναι ὁ Μείζων. Καί ἀπό ὅσα χαρίζει ὁ Χριστός, τά μείζονα εἶναι ὁ λόγος Του, τό Αἷμά Του, τό Εὐαγγέλιό Του, ἡ θεία Κοινωνία.

● Ὁ λόγος δέν εἶναι μόνο **ἀναπόσπαστο** στοιχεῖο τῆς θείας λατρείας. Εἶναι καί ὁ **κύριος μοχλός**, γιά νά ἀναστηθῇ μιά ψυχή. Εἶναι καί τό σπουδαιότερο μέσο νά πιστέψουν οἱ ἄνθρωποι. Ἄς θυμηθοῦμε τά ἀλλεπάλληλα ἐρωτηματικά τοῦ Παύλου: «Πῶς ἐπικαλέσονται ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δέ πιστεύουσιν οὐ οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δέ ἀκούσουσι χωρίς κηρύσσοντος;» (Ρωμ. ι΄ 14-15). Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι καί ὁ **ἀσφαλέστερος** τρόπος νά ὀδηγηθοῦν οἱ ψυχές στή **συνειδητή μετοχή** στά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας.

● Καλῶς, λοιπόν, σκέπτονται εὐλαβεῖς κληρικοί, πού ὀργανώνουν κηρυκτικές συνάξεις καί πέραν ἀπό τήν Κυριακάτικη λειτουργία, ὅπου ἀκούγεται (ἄν ἀκούγεται!) τό **λειτουργικό κήρυγμα**. Σύντομο τό κήρυγμα στή θεία Λειτουργία· πιό ἀναπτυγμένο στήν **ἐβδομαδιαία** εἰδική σύναξι.

Οἱ πιστοί ἔχουν ἀνάγκη νά ἐμπεδώσουν τά λεγόμενα, νά πεισθοῦν γιά τίς ἀλήθειες τῆς πίστεως, νά συμμαλετήσουν τήν Καινή Διαθήκη, νά βεβαιωθοῦν «περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος» (Πράξ. κστ΄ 7). Ἀκούγοντας συστηματικά καί πειστικά, κατανοητά καί ἐλκυστικά τό λόγο, στρώνεται ὁ τάπητας πρὸς τή **μετάνοια** καί τήν **ἐξομολόγησι**. Ἀκούγοντας συγκλονιστικό τό λόγο τῆς Ὁρθοδόξου μαρτυρίας, καθίσταντα ἄνθρωποι «φοβούμενοι τόν Θεόν» (Πράξ. ιγ΄ 16).

● Πολλές φορές, γιά νά προσέρχωνται οἱ πιστοί στίς κηρυκτικές συνάξεις, χρησιμοποιοῦνται ὡς... **δολώματα** κάποια θρησκευτικά ἀντικείμενα (ὅπως π.χ. μιά... ἑκτακτη εἰκόνα ἢ τό λείψανο κάποιου παλαιοῦ ἢ νέου ἀγίου).

Νά κατηγορήσουμε τά θρησκευτικά αὐτά δολώματα; Ἐντί νά τό τολμήσουμε, ἄς ρωτήσουμε: Ὁ **ἀποπροσανατολισμός** ἀπό τό Πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Εὐαγγελίου Του δέν εἶναι ἁμαρτία; Καλά τά θρησκευτικά πράγματα, ἀλλ' ὅταν κρύβουν τό Πρῶτο, τό οὐσιώδες, τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, τότε εἶναι τουλάχιστον περιττά!

Καί γιά ἄλλο λόγο: Τά μικρά, ὅταν προσκυνοῦνται κατ' ἀποκλειστικότητα καί ἐπί περιφρονήσει τοῦ κηρύγματος τῆς Ἐκκλησίας, ὄχι μόνο δημιουργοῦν **ψευδαίσθησι σωτηρίας**, ἀλλά καί κινδυνεύουν ν' ἀποκτήσουν **μαγικό** χαρακτήρα.

● Ἐκεῖνο ὅμως, πού εἶναι θεολογικά καί λειτουργικά ἀπαράδεκτο, εἶναι τό νά χρησιμοποιηῖται ὡς δόλωμα κηρυκτικῆς συνάξεως τό **μυστήριο τοῦ Ευχελαίου**. Τό Ευχέλαιο δέν εἶναι μία ἁγιαστική πράξις, ὅπως ὁ ἁγιασμός ἢ ἡ ἄρτοκλασία. Εἶναι **μυστήριο**, ὅπως ἡ ἱερωσύνη, ὁ γάμος κ.λπ. Δέν τελεῖται, κατ' ἐντολήν μάλι-

στα του επισκόπου, σέ **τακτά** διαστήματα. Είναι **ἑκτακτο** γεγονός. Τελείται υπό δύο βασικές προϋποθέσεις:

Πρῶτον, όταν υπάρχει κάποιος ασθενής, **κατάκοιτος**.

Δεύτερον, όταν και ο ασθενής και οι παρακολουθούντες τό Εὐχέλαιο ἔχουν προηγουμένως ἐξομολογηθῆ ἐν **μετανοία** τά ἁμαρτήματα τους.

● Τά ἰδρυτικά γιά τό μυστήριο του Εὐχελαίου λόγια του ἁγίου Ἰακώβου ρητῶς παραγγέλλουν: «Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσκαλεσάσθω τούς πρεσβύτερους τῆς ἐκκλησίας, καί προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν ἀλείψαντες αὐτόν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Καί ἡ εὐχή τῆς πίστεως σώσει τόν κάμνοντα... **Ἐξομολογεῖσθε** ἀλλήλοις τά παραπτώματα καί εὐχεσθε ὑπέρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε» (Ίακ. ε' 13-16). Σαφῶς προηγείται τῆς ἰάσεως ἡ **ἐξομολόγησις** τῶν ἁμαρτιῶν.

● Καί τά κείμενα τῶν εὐχῶν του Μυστηρίου φανερῶνουν τήν ὑπαρξί των δύο στοιχείων, τῆς **ἀσθενείας** καί τῆς **μετανοίας**. «*Ναί, Κύριε, τήν ἰατρικήν σου δύναμιν οὐρανόθεν ἐξαπόστειλον· ἄψαι του σώματος, σβέσον τόν πυρετόν, πράϊνον τό πάθος, καί πᾶσαν λανθάνουσαν ἀσθένειαν ἀποδιώξον. Γενοῦ ἰατρός του δούλου σου (τάδε)· ἐξεγείρον αὐτόν ἀπό κλίνης ὀδυνηρᾶς καί στρωμνῆς κακώσεως*» (εὐχή γ').

● Θά μπορούσε ὁ πρεσβύτερος ἢ ὁ ἐπίσκοπος, νά ὀρίζη κάθε π.χ. Τετάρτη (πού γίνεται ὁ ἁγιογραφικός κύκλος ἢ τό κήρυγμα) καί ἕνα... **γάμο**;;; Ἔ, νά, ἄς ὀργανώσουμε καί ἕνα γάμο μέ τόσα «ἐφέ», γιά νά ἐρθουν περισσότεροι, καί ἐπ' εὐκαιρία νά τούς ποῦμε καί μερικά λόγια!!!

Τό φαντάζεσθε αὐτό; Ἔχι βέβαια! Τότε γιατί γίνεται τό ἄλλο; **Μυστήριο** ὁ Γάμος, μυστήριο καί τό Εὐχέλαιο. Γιατί τό Εὐχέλαιο τό τελοῦμε ὅπου νᾶναι; Γιατί καλλιεργήσαμε τήν ψευδαίσθησι, ὅτι καλώντας τή Μεγ. Σαρακοστή, ἰδίως, τόν ἱερέα γιά Εὐχέλαιο στό σπίτι, ἐτοιμάστηκαν τάχα γιά τό Πάσχα καί γιά τή θεία Κοινωνία; Γιατί δέχονται οἱ ἱερεῖς προσκλήσεις σέ σπίτια γιά Εὐχέλαιο, ἐντελῶς ἀβασάνιστα, χωρίς νά ὑπάρχουν οἱ δύο βασικές προϋποθέσεις ἢ ἡ μία ἀπό τίς δύο;

Καί γιατί, ἀκόμη καί εὐλαβεῖς Μητροπολίτες, ἔχουν δώσει ἐντολή νά γίνωνται σέ **τακτά** διαστήματα Εὐχέλαια; Παίζουμε μέ τά Μυστήρια; Μήπως τά θέλουμε ὄχι θείας οικονομίας χάριν, ἀλλά χρηματικῆς οικονομίας χάριν; Μήπως θέλουμε ν' ἀφήσουμε τό λαό μας σέ ἀγνοία τῆς **Ἁγίας Γραφῆς**, προσφέροντάς του **εὐκόλη θεοσκεντικότητα** ἢ καί **μαγικό τρόπο** σωτηρίας;

● Μερικοί, γιά νά δικαιολογήσουν τά εἰς πᾶσαν περίπτωσιν Εὐχέλαια, ἀναφέρονται στό ἕνα καί μοναδικό στή λειτουργική μας παράδοσι, πού γίνεται στό Ναό τήν **Μεγάλη Τετάρτη**, ὑπέρ ὄλων τῶν ἀσθενῶν. Μά, ἀκριβῶς, διότι ἕνα κοινό Εὐχέλαιο ὄρισε ἡ Ἐκκλησία, δέν εἶναι νοητό νά γίνωνται ἀλλά κοινά Εὐχέλαια, σέ τακτά διαστήματα. Ἄλλωστε καί τό Εὐχέλαιο τῆς Μεγ. Τετάρτης θεραπεύει τή σωματική ἀνάγκη του λαοῦ, πού δέν εἶναι δυνατόν νά καλύψη μεμονωμένα ὁ ἱερέας τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος (ἐνορίας).

● Ἡ ὠφέλεια του Εὐχελαίου ἐπί τῆς ψυχῆς γίνεται **πάντοτε** ἐν συνδυασμῷ μέ τή **μετανοία** καί τήν **ἐξομολόγησι**. Κάθε ἄλλη χρῆσις του Μυστηρίου του Εὐχελαίου ἀπάδει, ἀφοῦ δημιουργεῖ **ψευδαίσθησι** ἀφέσεως ἁμαρτιῶν καί σωτηρίας. Κατά τῶν καταχρήσεων του Εὐχελαίου ἔγραψε καί ὁ ἅγιος Συμεών ὁ Θεσσαλονίκης (ιε' αἰ.). Ἔς σημειωθῆ δέ, ὅτι μερικοί τελοῦσαν Εὐχέλαια καί ὑπέρ... τῶν νεκρῶν!

● Ἔς σεβασθοῦμε τό μυστήριο του Εὐχελαίου καί τό σκοπό του. Καί ἄς βροῦμε ἄλλους τρόπους **νά συνάγουμε** τούς πιστούς στήν ἀκρόασι του λόγου του Θεοῦ.

Γνωριμία μέ τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' ΕΠΙΣΤΟΛΗ Νυμφαγωγός καί Νυμφίος

Β' Κορ. ι' 16-ια' 2

Ἐπέκτασις μέ προσοχή (στ. 16)

Η ἐργασία τοῦ Παύλου ἦταν ἐργασία βάρθους, ὄχι πλάτους. Ὄταν ἔβλεπε, ὅτι ἐδραιωνόταν τό εὐαγγέλιο στίς ψυχές μιᾶς τοπικῆς ἐκκλησίας, προχωροῦσε «ἐπέκεινα» πιο πέρα, γιά νά ιδρύσῃ μιᾶ ἄλλη ἐκκλησία, χωρίς ἐν τούτοις ν' ἀδιαφορῇ γιά τήν προκοπή τῶν προηγουμένων πνευματικῶν του παιδιῶν.

Δέν ἔμπαινε σέ ξένες δικαιοδοσίες, ὄχι μέ τή σημερινή ἔννοια, ὅπου τό μπλέξιμο τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαιοδοσιῶν φρενάρει κάποτε τό ζήλο καί τῶν πιο χαρισματικῶν ἱεραποστόλων.

Μέ ἄλλη ἔννοια ἀπέφευγε νά μῆ σέ ξένα οἰκόπεδα, σέ ἄλλων τόν κόπο. Πίστευε, ὅτι ἐκεῖ κάποιος ἀδελφός, ἐκ τῶν λοιπῶν ἀποστόλων, ἐργάζεται.

Τό «ἐπέκεινα», τό πιο πέρα, κάποτε ἦταν ἀποτελεσμα τῶν ἐμποδιῶν, πού συναντοῦσε, ἰδίως στίς συναγωγές τῶν Ἰουδαίων. Ἐκεῖνο τό «Στρεφόμεθα εἰς τά ἔθνη» (Πράξ. ιγ' 46) τό εἶπε ὁ Παῦλος στήν Ἀνιόχεια τῆς Πισιδίας, ὅταν οἱ Ἰουδαῖοι, ὄχι μόνο ἀπωθοῦσαν τή χάρι τοῦ εὐαγγελίου, ἀλλά καί βλασφημοῦσαν!

- Ἡ ἐπέκτασις τῆς ἱεραποστολῆς ἀπό τόν Ἀπόστολο, πού ἦταν ὁ φλογερός του πόθος, δέν ἦταν αὐθαίρετος. Λάμβανε ὑπ' ὄψιν δύο πράγματα:

- Ἡ πορεία νά πραγματοποιηθῇ σέ παρθένο ἔδαφος, ἐκεῖ πού πόδι ἀποστολικό δέν εἶχε φτάσει καί λόγος εὐαγγελικός δέν εἶχε ἀκουσθῆ. «Εὐαγγελίζεσθαι οὐκ ὅπου ὠνομάσθη Χριστός» (Ρωμ. ιε' 20).

- Τήν ἔγκρισί τοῦ προγράμματός του ἀπό τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ. Λέει, λοιπόν: «Εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν ἀλλοιρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχῆσασθαι» (στ. 16). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Γιά νά κηρύ-

ξουμε τό εὐαγγέλιο στά πολὺ πέρα ἀπό σᾶς μέρη (ὅπου δέν ἔχει κηρυχθῆ), γιά νά μὴν καυχώμαστε γιά ἔτοιμο ἔργο σέ ξένη δικαιοδοσία».

- Κλῆρος του ἦταν νά κάμῃ τὰ δύσκολα. Σ' ἄλλη γῆ, σ' ἄλλα μέρη, ἀνάμεσα σέ μύρια ἐμποδία, νά σπέρνῃ τό λόγο τοῦ εὐαγγελίου.

Μέ τό στόμα τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου λέει: «Προβσόμεθα καί περαιτέρω, ὥστε κηρῦξαι καί καμῆν, οὐκ ὥστε λόγοις κομπάζειν ὑπέρ ὧν ἕκαμμον ἕτεροι. Καλῶς δέ κανόνα ἐκάλεσε καί μέτρον, ὡς ἐπί κτήσιν τῆς οἰκουμένης ἐλθῶν καί κληρονομίαν ἀρίστην, καί δεικνύς τό ἔργον τοῦ Θεοῦ ὅλον» (Ε.Π.Ε. 19,564). Μετάφρασις: Θά προχωρήσουμε πιο πέρα, γιά νά κηρύξουμε καί νά κοπιᾶσουμε, κι ὄχι γιά νά λέμε μεγάλα λόγια γιά ἔργα ἄλλων. Σωστά χρησιμοποίησε τίς λέξεις «κανόνας» καί «μέτρο», διότι ἡ ἀποστολή του καί ὁ ἄριστος κλῆρος του ἦταν νά φωτίσῃ τήν οἰκουμένη. Ἔτσι δείχνει, ὅτι ὅλο τό ἔργο εἶναι τοῦ Θεοῦ.

- Ἄν τὰ ζύγισε ὁ Παῦλος μέ τὰ ἀνθρώπινα μέτρα καί τὰ ἔβλεπε μέ τήν ἀνθρώπινη δυναμική, θά ἔπρεπε νά καυχῆται γιά τό μοναδικό, ἀλλά καί ἀνεπανάληπτο ἱεραποστολικό ἔργο του. Κανένας ὅμως κομπασμός δέν ὑπάρχει στόν ταπεινό διάκονο τοῦ εὐαγγελίου, τόν Παῦλο.

Δόκιμος τῆς ἱεραποστολῆς (στ. 17-18)

Ὅποιος θέλει νά καυχθῆ, λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, γιά τό συντελεσθῆ τοῦ ἔργου νά καυχθῆ. Κι αὐτός εἶναι ὁ Κύριος. Δικό Του τό ἔργο. Δικά Του καί τὰ μέσα. Δική Του καί ἡ δύναμις. Ἐμεῖς ἀπλῶς εἴμαστε δικά Του ὄργανα, διάκονοί Του. «Ὁ δέ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω» (στ. 17). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Ἐκεῖνος δέ, πού καυχᾶται, ἄς καυχᾶται ἐν Κυρίῳ».

- Ὁ Κύριος ἔχει τό δικό Του μέτρο, πού θά μετρήσῃ κάθε δοῦλο Του. Δέν θά μᾶς δοκιμάσῃ μέ βάσι τό νομιζόμενο ἔργο μας, οὔτε μέ βάσι τῆ

φήμη, πού καταφέραμε ν' αποκτήσουμε, ούτε μέ τό βάρος τῆς δουλειᾶς μας. Δόκιμος, ἄξιος, γιά τό Χριστό εἶναι ὅποιος καταφέρει νά ἐμφανίσῃ τό Χριστό κι ὁ ἴδιος παραμένει στήν ἀφάνεια. *«Οὐ γάρ ὁ ἑαυτὸν συνιστῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ Κύριος συνίστησιν»* (στ. 18). Ἐπίδοσις στήν ἀπλοελληνική: *«Διότι ἄξιος δέν εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος συνιστᾷ τὸν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖο συνιστᾷ ὁ Κύριος»*.

Ἡ ἔλεημοσύνη, ἀλλά καί κάθε ἔργο ἀποστολικό, πνίγεται στό πολύ λιβάνι τῆς κολακείας, ἢ χάνεται στό βυθό τοῦ ναρκισσισμοῦ, τοῦ ἐγωισμοῦ, πού ὑπάρχει στό εἶναι μας.

Γιά τό γνήσιο ἔργατῆ τοῦ Θεοῦ ἀρκεῖ ἡ σύστασις τοῦ Κυρίου. Δέν χρειάζεται διαφημίσεις καί ἐπαίνους. *«Ὁν ὁ Κύριος συνίστησιν»* (στ. 18). Καί πῶς συνιστᾷ ὁ Κύριος; Μήπως λέει, *«Αὐτός εἶναι δικός μου»*; Μήπως δίνει παράσημα γιά τήν... προσφορά μας στήν Ἐκκλησία;

Τίποτα ἀπό ὅλα αὐτά. Ἡ σύστασις τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ ἀόρατη εὐλογία Του, πού διαπιστώνεται στό ὁρατό ἔργο τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν ψυχῶν. Αὐτή τήν εὐλογία τήν εἶχε «ἐκ περισσοῦ» ὁ Παῦλος. Διότι ἦταν ταπεινός

- Δέν κρύβει τό ποῖός ἦταν.
- Δέν κομπάζει γι' αὐτό πού ἔγινε.
- Δέν προχωρεῖ στό ἔργο χωρὶς τήν ἔγκριση τοῦ Κυρίου.

Μπροστά στους χριστιανούς (στ. 1)

Μυστικά τῆς προσωπικῆς του ἁγίας ζωῆς ἀναγκάζεται νά βγάλῃ στήν ἐπιφάνεια ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Οἱ ψευδάδελφοι πιθανόν νά ὑπολόγιζαν κι αὐτό: Ὁ Παῦλος δέν μιλάει ποτέ γιά τόν ἑαυτό του. Ἦ, λοιπόν, δέν ἔχει μεγάλες ἐπιδόσεις στόν πνευματικό ἀγῶνα, καί γι' αὐτό σιωπᾷ γιά τή ζωή του, ἢ, ἂν ἔχῃ, θά τόν ἀναγκάσουμε νά τίς παρουσιάσῃ, ὁπότε θά ἐκτεθῇ στό μάτια ὅλης τῆς ἐκκλησίας ὡς ἐγωιστής καί ὑπερόπτης!

Τί πονηροί, πού ἦσαν! Εἶτε μέ τό ἕνα, εἶτε μέ τό ἄλλο, θά πετύχαιναν τή μείωσι τοῦ Παύλου. Σ' αὐτό νόμιζαν, πῶς διέθεταν δύο μεγάλα «αὐτοῦ».

● Τό ἕνα: Τό σκοτεινό παρελθόν τοῦ Παύλου ὡς διώκτου καί ὑβριστοῦ τοῦ Χριστοῦ.

● Τό ἄλλο: Τή γνώμη τῶν ἄλλων ἀποστόλων. Πίστευαν, ὅτι οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι ἦσαν σάν κι αὐτούς, μικρόψυχοι καί φθονεροί. Κι εἶχαν ἀκόμα τήν ἐλπίδα, ὅτι θά τούς ἔχουν συμμαχοῦς στόν κατά τοῦ Παύλου ἀγῶνα!

Γιά τά δύο παραπάνω δέν εἶχαν πρόβλημα οὔτε ὁ Παῦλος, οὔτε ἡ ἐκκλησία.

Ναί, ἦταν διώκτης. Μά τώρα εἶναι ἀπόστολος. Θρήνησε πολύ, πού «ἐδίωξε τήν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ». Δέν τό κρύβει. Ἐπανελημμένα τό ἐξομολογεῖται δημόσια (Πράξ. κβ' 4. Α' Κορ. ιε' 9. Γαλ. α' 13. 23. Φιλιπ. γ' 6). Ὁ πόνος γιά τήν πρῶν ἁμαρτία του γίνεται σφοδρός πόθος γιά τό κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου τῆς σωτηρίας.

Ὅσο γιά τούς ἀποστόλους, γνώριζε, ὅτι εἶχαν στό πρόσωπό του καί στό ἔργο του ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη, ὕστερα μάλιστα κι ἀπ' τήν Ἀποστολική Σύνοδο.

Ἐκεῖνο, πού ἀπέμενε ἦταν τό ἐρώτημα: Νά μιλήσῃ ἢ νά μή μιλήσῃ γιά τόν ἑαυτό του; Νά φέρῃ ἀδιάφευστα στοιχεῖα τῆς γνησιότητας τοῦ ἀποστολικοῦ τοῦ ἔργου καί κύρους ἢ ὄχι;

Ἄν ἐπικρατοῦσε τό ὄχι καί δέν ἄνοιγε τήν αὐλαία τῶν ἐσωτερικῶν μυστικῶν του καί τῶν πνευματικῶν καί οὐρανίων ἐμπειριῶν του, κινδύνευε νά κλείσῃ μιά γιά πάντα ἡ αὐλαία τοῦ θεϊκοῦ τοῦ ἔργου ἀνά τήν οἰκουμένη.

Μέ σφιγγμένη καρδιά ἀποφασίζει νά μιλήσῃ. Καί γιά ν' ἀποστομώσῃ τούς συκοφάντες. Καί γιά νά στηρίξῃ τίς ψυχές τῶν πνευματικῶν του παιδιῶν, πού κάποτε εὐκόλα κλονίζονταν. Εἰσαγωγικά ζηταί τήν κατανόσή τους. Παρακαλῶ νά μέ ἀνεχθῆτε, τούς λέει: *«Ὁφελον ἀνείχεσθέ μου μικρόν τῆ ἀφροσύνη· ἀλλά καί ἀνεχεσθέ μου»* (στ. 1). Ἐπίδοσις στήν ἀπλοελληνική: *«Θά ἤθελα νά μέ ἀνεχθῆτε λίγο γιά τήν ἀφροσύνη. Καί μέ ἀνεχεσθε βεβαίως»*.

Τιμή γιά τούς χριστιανούς ὅλων τῶν αἰῶνων τό ὅτι μέ ἀφορμή τούς ψευδαδέλφους, μᾶς ξεναγεῖ ὁ Παῦλος στό προσωπικά του βιώματα, στίς οὐράνιες πτήσεις του, στόν παράδεισο τῆς ψυχῆς του.

● Ὁ ἴδιος θεωρεῖ *«ἀφροσύνη»* τό νά μιλάῃ γιά τόν ἑαυτό του. Θά πῆ σ' ἄλλο κεφάλαιο: *«Γέγονα ἄφρων καυχώμενος, ἀλλ' ὑμεῖς μέ ἠναγκάσατε»* (ιβ' 11). Μολονότι δέν ἀναφέρεται σέ ἀρετές καί χαρίσματα καί κατορθώματα, ἀλλά κυρίως στήν παρουσία τοῦ Θεοῦ στό ἔργο του. Ὁ σοβαρός ἄνθρωπος οὔτε αὐτοεγκωμιάζεται, οὔτε δέχεται ἀπό ἄλλους ἐγκώμια, καίτοι οἱ ἀρχαῖοι τό δεύτερο τό ἐπέτρεπαν: *«Ἐγκωμιάζω σε ὁ πέλας καί μή τό σόν στόμα»*.

Ἐνῶσις μέ τό Χριστό (στ. 2)

Τά ὅσα λέει ὁ Παῦλος δέν εἶναι αὐτοπροβολή, οὔτε ἐγκώμια. Εἶναι δείγματα τῆς ἀποστολικότητάς του, ἀναγκαῖα γιά τά δῆγματα (δαγκώματα) τῶν ψευδαδέλφων.

● Ζητάει τήν ἀνοχή καί τήν κατανόηση, «μικρόν», γιά λίγο, τῶν Κορινθίων. Ἄλλωστε ἡ ἀγάπη του ἦταν ὄχι ἀπλῶς μεγάλη, ἀλλά θερμή. Καί ἡ προσφορά του σ' αὐτούς ἀνυπολόγιστη. Λέει: «Ζηλῶ γάρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλῳ. Ἡρμοσάμην γάρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρί, παρθένον ἀγνήν παραστῆσαι τῷ Χριστῷ» (στ. 2). Ἐπίδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Λοιπόν, ἔχω ζήλο γιά σᾶς, θεῖο ζήλο. Καί σᾶς ἀρραβώνιασα μέ ἕνα ἄνδρα, τό Χριστό, γιά νά σᾶς παρουσιάσω σ' αὐτόν ὡς ἀγνή παρθένο».

● Γιά τήν ἀγάπη χρησιμοποιεῖ τό ρῆμα «ζηλῶ». Ὅχι μόνο ἔχει σφοδρή ἀγάπη, ζήλο γιά τή σωτηρία τους, ἀλλ' ἔχει καί τήν εὐλογημένη ζηλοτυπία. Ὅχι, δέν θέλει νά διασπασθῆ ἡ ἀγάπη τους, ὅπως ὁ ἀληθινά ἐρωτευμένος δέν θέλει νά χάσῃ τήν ἀγάπη του, τό πρόσωπο, πού θερμά ἀγαπᾷ.

Τούς ἀγαπᾷ ἀνυπόκριτα. Τούς ἀγαπᾷ, γιατί εἶναι ὁ πατέρας τους. Τούς γέννησε «διά τοῦ εὐαγγελίου» (Α' Κορ. δ' 15). Κανένας πατέρας γνήσιος καί στοργικός δέν παραχωρεῖ τά παιδιά του σέ ἄλλους, καί μάλιστα ἐχθρούς κακίους.

● Ὁ πατέρας δέν ἐκχωρεῖ τά παιδιά του σέ ἄλλον. Χαίρεται ὅμως, ὅταν τά πιάνη ἀπ' τό κέρι καί τά ὀδηγῆ στόν ἀρραβῶνα ἢ στό γάμο. Ὁ Παῦλος δέν ἤθελε τούς χριστιανούς, γιά τόν ἑαυτό του. Τούς πῆρε καί τούς ἀρραβώνιασε μέ τόν οὐράνιο Νυμφίο, μέ τό Χριστό. «Ἡρμοσάμην ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρί, παρθένον ἀγνήν παραστῆσαι τῷ Χριστῷ» (στ. 2).

● Νυμφίος ὁ Χριστός, Ὁ «ὠραῖος κάλλει» (Ψαλμ. μδ' 2). Ὁ τέλειος Ἄνθρωπος, ὁ Ἰησοῦς, ἡ τελεία Ἀγάπη.

● Νύμφη; Στήν Παλαιά Διαθήκη ὁ Ἰσραήλ θεωρεῖται ὡς νύμφη τοῦ Θεοῦ. Στήν Καινή Διαθήκη νύμφη τοῦ Νυμφίου εἶναι κάθε ψυχή, πού ἀνταποκρίνεται στόν ἔρωτα τοῦ Χριστοῦ καί Τόν ἀγαπᾷ φλογερά. Νύμφη θεωρεῖται ὅλη ἡ Ἐκκλησία, ἀφοῦ μ' αὐτήν ἐνώθηκε ὁ Χριστός καί γι' αὐτήν θυσιάστηκε καί γι' αὐτήν εἶναι ἡ αἰώνια ἀγάπη Του.

● Καί ὁ γάμος; Παρά τήν παραβολή τῶν γάμων (Ματθ. κβ' 2-12) καί τή γλυκύτητα, πού ἀπολαμβάνει ὁ πιστός μέ τήν ἔνωσί του μέ τό Χριστό, ὁ τέλειος γάμος μας, ἡ ὀλοκληρωτική ἔνωσίς μας μέ τό Χριστό, θά γίνῃ στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἐκεῖ οἱ ἅγιοι ζοῦν «τόν γάμον τοῦ ἐσφαγμένου ἀρνίου» (Ἀποκ. θ' 7. 9).

Ἡ παρούσα ζωὴ θεωρεῖται ἡ μνηστεία μας μέ τό Χριστό. «Ἡρμοσάμην γάρ ὑμᾶς ἐνὶ

ἀνδρί, παρθένον ἀγνήν παραστῆσαι τῷ Χριστῷ» (στ. 2). Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Μνηστείας ἐστὶν ὁ παρών καιρός, ὁ δέ τῶν πασιτάδων ἔτερος, ὅταν λέγωσιν, ἀνέστη ὁ νυμφίος» (Ε.Π.Ε. 19,578-580). Μετάφρασις: Ὁ τωρινός καιρός εἶναι καιρός ἀρραβῶνα. Ἄλλος εἶναι ὁ καιρός τοῦ γάμου, ὅπου θά λένε ὅτι ἀναστήθηκε ὁ νυμφίος.

● Ἡ παρούσα ζωὴ εἶναι «ὁ ἀρραβῶν τῆς μελλούσης ζωῆς καί βασιλείας». Ἀρραβῶνας σημαίνει ὑπόσχεσις, ἐπαγγελία, ἐγγύσις, λαχτάρα, πόθος, προετοιμασία, πρόγευσις.

● Καί ὁ ἐργάτης τοῦ Θεοῦ, ὅπως ὁ Παῦλος; Εἶναι ὁ νυμφαγωγός. Ἄλλοίμονο στό νυμφαγωγό, ὅταν γίνεται νυμφίος! Καί δυστυχῶς συμβαίνει. Οἱ ψυχές δέν προσκολλῶνται σέ ἄνθρωπο, ἔστω κι ἂν εἶναι ὁ πνευματικός, ὁ κήρυκας, ὁ γέροντας. Προσκολλῶνται στό Νυμφίο, στό Χριστό.

Χειραγωγός στό Χριστό ἦταν ὁ Παῦλος. Ὁ Χρυσόστομος τόν ὀνομάζει προξενεῦτρα. Καταφέρνει καί συνδέει τίς ψυχές μέ τό Χριστό, πού γίνεται «ὁ θεῖος ἔρωτος» τους (Ε.Π.Ε. 19,580).

Δ.Γ.Α

Πνευματικά κηρύγματα

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκη

Κατάλληλα καί γιά τή Μ. Σαρακοστή.

Ἀλήθεια καί Ζωή

Σελ. 384. εὐρώ 10.

Ἐπί τῇ ζωῇ τῆς Ἐκκλησίας

Σελ. 384. εὐρώ 10.

Ἐπίκαιρα βιβλία

Γιά ἀκολουθίες τῆς Μεγ. Σαρακοστῆς.

Ἐπί τῇ ζωῇ τῆς Ἐκκλησίας

Σελ. 272. εὐρώ 8.

Τό ἐκούσιο Πάθος

Σελ. 202. εὐρώ 8.

Παραγγελίες: τηλ. 2103212713
2109765440

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ἡ μελέτη τῆς Γραφῆς

Ἡ μελέτη τῆς Γραφῆς ἀπαιτεῖ προσοχή, προσευχή καὶ ἐπιμέλεια. Διαφορετικά θά σκοπιάτη κανείς στά «δυσνόητα» (Β' Πέτρ. γ' 16) χωρία. Χρειάζεται δέος. Νά μή σπεύδουμε νά τά ἐξηγοῦμε, καί μάλιστα κατά τό δοκοῦν. Νά συμβουλευμάσθε ἐρμηνευτικά βοηθήματα, πού, δόξα τῷ Θεῷ, σήμερα ὑπάρχουν. Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος:

«Πολλῆς ἡμῖν, ἀγαπητοί, δεῖ τῆς μερίμνης, πολλῆς τῆς ἀγρυπνίας, ὥστε δυνηθῆναι τά βάθη κατοπτεῦσαι τῶν θείων Γραφῶν. Δεῖ ἐρεύνης ἀκριβοῦς, δεῖ καί εὐχῆς ἐκτενοῦς, ἵνα δυνηθῶμεν μικρόν τι διαβλέψαι πρὸς τά ἄδυστα τῶν θείων λογίων» (Ε.Π.Ε. 13,28). Μετάφρασις: Ἀπαιτεῖται πολλή μερίμνα, πολλή ἀγρυπνία, γιά νά δοῦμε καλά τά βάθη τῶν θείων Γραφῶν. Χρειάζεται ἔρευνα προσεκτική, προσευχή ἐκτενής, γιά νά μπορέσουμε, ἔστω καί λίγο, νά εἰσχωρήσουμε στά ἄδυστα τῶν θείων λόγων.

- Δυστυχῶς ὑπάρχει ἀγνοία τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀνάμεσα στοὺς ὀρθόδοξους. Προτιμοῦν νά διαβάζουν βιβλία θρησκευτικά· δέν μελετοῦν τή Γραφή. Γιατί ἄραγε πολλοί ὀρθόδοξοι προσδέχονται (καί καλῶς) τό ἕνα δῶρο, πού ἄφησε ὁ Θεός στήν Ἐκκλησία Του, τή θεία Κοινωνία, καί περιφρονοῦν τό ἄλλο δῶρο Του, τήν Ἁγία Γραφή;

Ἡ ἀγνοία τῆς Γραφῆς καί ἡ δυσκολία σωστῆς ἐρμηνείας εἶναι καί πηγὴ αἰρέσεων.

- Ἡ Γραφή, ὅταν σωστά τή μελετᾶμε καί τήν ἐφαρμόζουμε, ἐξασφαλίζει τή σωτηρία. Ἔτσι τονίζει ὁ ἐραστής καί ἐρμηνευτής τῶν Γραφῶν Χρυσόστομος:

«Μεγάλη ἀσφάλεια πρὸς τό μή ἀμαρτάνειν τῶν Γραφῶν ἢ ἀνάγνωσις. Μέγας

κρημνός καί βάραθρον βαθύ τῶν Γραφῶν ἢ ἀγνοία. Μεγάλη προδοσία σωτηρίας τό μηδέν ἀπό τῶν θείων εἰδέναι νόμων. Τοῦτο καί αἰρέσεις ἔτεκε, τοῦτο βίον διεφθαρμένον εἰσήγαγε, τοῦτο τά ἄνω κάτω πεποίηκε» (Ε. Π. Ε. 25,486). Μετάφρασις: Εἶναι μεγάλη ἀσφάλεια στό νά μήν ἀμαρτάνουμε ἢ ἀνάγνωσις τῶν Γραφῶν. Εἶναι μέγανος γκρεμός καί βαθύ χάος ἢ ἀγνοία τῶν Γραφῶν. Εἶναι μεγάλη ἢ προδοσία τῆς σωτηρίας, τό νά μή ξέρομε τίποτε ἀπό τοὺς θείους νόμους. Αὐτό καί γέννησε αἰρέσεις, αὐτό καί ἔφερε τή διαφθορά στή ζωὴ μας, αὐτό ἔκανε τά πάντα ἄνω-κάτω.

Ποῦ βρέθηκε τόση ἀθεία;

Καί βεβαίως ὁ ὄρκος ἀπαγορεύεται ἀπό τό Εὐαγγέλιο (Ματθ. ε' 34). Καί ἀπαγορεύεται καί δέν χρειάζεται. Ἀπαγορεύεται, διότι χρησιμοποιοῦμε τό ὄνομα τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ ἡμῶν «ἐπί ματαίῳ» (Ἐξοδ. κ' 7). Ἄλλά καί γιά ἄλλο

ἸΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἑπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἁγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἑπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννῖνων 6 - Μοσχάτο

Ἔτησια συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

λόγο απαγορεύεται. Δέν μπορεί άνθρωπος για ανθρώπινες υποθέσεις, για ανθρώπινες υποχρεώσεις, για ανθρώπινα συμφέροντα, για ανθρώπινες υποψίες, να επικαλείται **ὡς μάρτυρα τόν Θεό!** Ποτέ ὁ τέλειος Θεός δέν εἶναι δυνατόν (καί μάλιστα ἐκ τῶν προτέρων) νά βεβαιώνη ανθρώπινα πράγματα, πού ὁπωσδήποτε ἔχουν τή σφραγίδα τῆς **ἀτελείας**.

Ὁ Τέλειος θά βεβαιώνη ἀτέλειες ἀνθρώπινες; Αὐτό εἶναι ἀδιανόητο. Καί ἐπομένως ὅποιος ὀρκίζεται στό ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἀκούσια τίς περισσότερες φορές, κατεβάζει τόν Θεό στά μέτρα του καί στά... μούτρα του!

• Καί **πρακτικά** δέν ἐξυπηρετεῖ βεβαίως ὁ ὄρκος. Μέ τόν ὄρκο θέλουμε νά ἐξασφαλίσουμε τήν **ἀλήθεια** καί τήν τιμιότητα.

Ἐ, λοιπόν, οἱ πιστοί δέν χρειάζονται τόν ὄρκο, διότι οὕτως ἢ ἄλλως δέν ἔχουν σκοπό νά ποῦν ψέματα. Γιά δέ τούς **ἄθεους** εἶναι πάλι ἀχρηστος, ἀφοῦ καί χίλιους ὄρκους νά πάρουν, δέν δεσμεύονται, δέν ἔχουν φρένο στήν ἀτιμία καί στό ψέμα. Ἄπλως μέ τόν ὄρκο τούς καθιστοῦμε καί **ἐπιόρκους!**

• Ὅσοι ὁμως ἀρνήθηκαν στήν πρόσφατη κυβερνητική ἀλλαγὴ τόν **θηρησκευτικό ὄρκο** ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί τοῦ λειτουργοῦ τῆς Ἐκκλησίας, Ἀρχιεπισκόπου ἢ ἄλλου, εἶναι βέβαιο, ὅτι δέν κινήθηκαν ἀπό εὐσεβῆ ἐλατήρια.

Ἄπλό τό ἐρώτημα: Ὅσοι δέν ὠρκίστηκαν ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου, τό ἔκαναν διότι σέβονται τό Εὐαγγέλιο πού απαγορεύει τόν ὄρκο, ἢ τό ἔκαναν εἶναι δεδηλωμένοι ἄθεοι;

• Ὁ πιστός δέν ὀρκίζεται στό Εὐαγγέλιο ἀπό **σεβασμό στόν Θεό**. Ὁ ἄθεος δέν ὀρκίζεται στό Εὐαγγέλιο ἀπό **ἄρνησι** καί **ἀσέβεια** πρὸς τόν Θεό. Ἀνεξιθρησκεία ὁπωσδήποτε ὑπάρχει (ἀκόμα) καί στόν τόπο μας. Ἡ ἀθεΐα ὁμως δέν ὑπάγεται στήν ἀνεξιθρησκεία. Εἰδικά δέ γιά τόν τόπο μας, τήν Ὁρθόδοξο Ἑλλάδα, ἡ **ἀθεΐα**, ὅταν μάλιστα βρεθῆ **θρονιασμένη**, ἀποτελεῖ ἀνοικτή ἀπειλή γιά ὅ,τι πιό πολύτιμο ἔχει αὐτός ὁ τόπος.

• Ὑπάρχουν μερικά σύμβολα, πού σηματοδοτοῦν τήν Πατρίδα μας. Τέτοιο εἶναι ὁ **Σταυρός**. Σταυρωμένη ἡ Πατρίδα γιά αἰῶνες, ἀναστήθηκε μέ τή δύναμι καί τή χάρι τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Σταυρός, τό σύμβολο τῆς ὑπέρατης θυσίας τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἄθεοι, πού ἀνέλαβαν τό πηδάλιο τοῦ Ἑλληνικοῦ σκάφους, δέν θέλουν οὔτε τό Σταυρό τους νά κάνουν. Ποῦ θά τό πᾶνε τό **σκάφος**;

• Οἱ πιστοί πάνω ἀπό τίς οικονομικές ὑποσχέσεις καί τίς **παροχολογίες**, θέτουν τίς ἠθικές ἀξίες, τήν **πίστι** τους στό Πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τί ζητοῦν οἱ ἄθεοι, πού ἀνέβηκαν ἐσχάτως στήν ἐξουσία; Νά ἀντικαταστήσουν τό Σταυρό μέ τό σφυροδρέπανο;

Ἀθεράπευτα ἄθεος!

Θ ἄθεος εἶναι ἐλεύθερος; Θά ἦταν τόσο ἐλεύθερος, ὅσο θά ἦταν ἐλεύθερο τό ἄστρο, πού κάνει μόνο του διαστημικό ταξίδι χωρίς νά πειθαρχῆ στό νόμο τῆς παγκοσμίου ἔλξεως καί σέ τούς ἄλλους φυσικούς νόμους!

Ἄν τὰ ἄψυχα λειτουργοῦν ἐπὶ τῆ βάσει **φυσικῶν νόμων**, τούς ὁποίους οὔτε κατασκεύασαν οὔτε κατανοοῦν, πολύ περισσότερο οἱ ἄνθρωποι, τά λογικά ὄντα, λειτουργοῦν ἐπὶ τῆ βάσει **φυσικῶν καί ἠθικῶν νόμων**.

• Πολλοί ἀπό τούς **λειτουργικούς νόμους** ὑπερβαίνουν τή λογική καί τήν ἀνθρώπινη ἐπιστήμη. Εἴμαστε ὁμως βέβαιοι, ὅτι ἰσχύουν, διότι βλέπουμε τά ἀνυπέβλητα καί ἀνεξήγητα ἐπιτεύγματα τους. Εἶναι **ἀπερινόητοι**. Καί κατὰ τοῦτο βρίσκονται στόν ἄβατο (γιά τή λογική) χῶρο, πού καλεῖται **μυστήριο**.

• Μέ τή «λογική» τοῦ ἀθέου δέν μπορεῖ νά ἐξηγηθοῦν πράξεις ἀγάπης, θυσίας, προσφορᾶς, ἥρωισμοῦ, μαρτυρίου. Πολύ περισσότερο δέν μπορεῖ νά ἐξηγηθῆ ἡ διαχρονικότητα τοῦ **Χριστιανισμοῦ**, ἡ μοναδικότητα τοῦ **Εὐαγγελίου**, ἡ πάντοτε ὑπερέχουσα ἐπικαιρότητα τοῦ Προσώπου τοῦ **Ἰησοῦ Χριστοῦ**.

• Τό νά διακηρύττη κανείς, ὅτι εἶναι **ἄθεος**, εἶναι μὲν ἐξ ὑποκειμένου δικαίωμά του, ἐξ ἀντικειμένου ὅμως δέν σημαίνει ὅτι ὅπωςδήποτε εἶναι ἄθεος. Ἡ **ἀθεΐα** δέν εἶναι ἀπιστία, ἀλλ' οὔτε καί ἐλευθερία. Εἶναι **ἐξάρτησις**, εἶναι ἀφροσύνη, εἶναι νοητική καί ψυχική ἀσθένεια. Καί κατά τοῦτο ἔχει δίκαιο νά ἀποκαλῆ **«ἀθεράπευτο ἄθεο»** τόν ἑαυτό του ὁ νέος ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν κ. Βαρουφάκης.

Μερικές ἀπό τίς διακηρύξεις αὐτοπαρουσιάσεως, ὅπως σέ σχετική ἱστοσελίδα μπορεῖ κανείς νά δῆ, εἶναι οἱ ἐξῆς:

- Εἶμαι ἀθεράπευτα ἄθεος.
- Εἶμαι φιλελεύθερος κομμουνιστής.
- Εἶμαι τραγικά κακός.
- Εἶμαι ἐλευθερόφρων κομμουνιστής.
- Εἶμαι ὁ νέος ὑπουργός Οἰκονομικῶν.
- Μέ ἔναν ἄρρωστο, καί μάλιστα «ἀθεράπευτο», δέν μπορεῖ κανείς ν' ἀντιπαραταχθῆ. Μπορεῖ ὅμως νά θυμίσῃ καί σ' αὐτόν καί σέ ἄλλους τῆς ἴδιας καταστάσεως, ὅτι τῆ **γροθιά τῆς ἀθείας** τήν ὕψωσαν πολλοί, καί μέ πολύ μεγαλύτερη θρασυότητα. Ὅλοι ὅμως **«συνεποδίσθησαν καί ἔπεσαν»**. Ὁ Θεός μένει ὁ ἐνδοξαζόμενος **στούς αἰῶνες**.

• Ὁ ἄθεος ὑψώνει τό ἀνάστημά του, τό νανικό ἀνάστημα τοῦ **ὀρθολογισμοῦ**, ὑπεράνω τοῦ Ὑπέρ λόγον, τοῦ ὑπερβατικοῦ Θεοῦ, τοῦ Μυστηρίου τῆς θεϊκῆς δυνάμεως καί ἀγάπης. Κρίμα! Ἄδικεῖ τόν ἑαυτό του.

Ὑπέρ τόν κ. Βαρουφάκη, ὡς ἄθεος (καί ὑπέρθεος!) θέλησε νά ἀνυψώσῃ τόν ἑαυτό του ὁ βασιλιάς **Ναβουχοδονόσορ**. Τό δικό του «ἐγώ» καί τό δικό του ἄγαλμα διέταξε νά προσκυνήσουν ὅλοι. Καί στά τρία Παιδιά, στούς **Τρεῖς Παῖδες**, πού ἔμειναν ἀλύγιστοι, μίλησε ἡ **ὑπερφίαλη ἀθεΐα** του μέ τά ἐξῆς λόγια:

— *Ἄν δέν μέ προσκυνήσετε, τούτη τῆ στιγμή θά σᾶς ρίξω στό καμίνι τῆς φωτιάς. Καί τότε «Τίς ἐστὶ θεός, ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου;». Ποιός θεός; Ὑπάρχει θεός, πού θά σᾶς γλυτώσῃ ἀπό τά χέρια μου;... (Δαν. γ' 13-18).*

• Καί ὁ μὲν Ναβουχοδονόσορ βεβαιώνει μετὰ ἀπό λίγο, ὅτι ὑπάρχει Θεός,

πού ἔσωσε τοὺς Τρεῖς Παῖδες, καί ἀναφωνεῖ: *«Εὐλογητός ὁ Θεός τοῦ Σεδράχ, Μισάχ καί Ἀβδεναγώ»* (Δαν. γ' 28). Ὁ κ. Βαρουφάκης ἄραγε καί οἱ ἄθεοι «σύντροφοί» του θά βεβαιωθοῦν, ὅτι ὑπάρχει ὁ **Ἰησοῦς Χριστός**, ὁ Θεός, πού ἔγινε ἀνθρωπος γιά τῆ σωτηρία ὄλων;

Ἐμεῖς εὐχόμεσθε νά μὴν εἶναι ἀνίατος ἡ νόσος τους, ἡ ἀθεΐα τους, ὄχι γιατί τοὺς φοβόμεσθε, ἀλλά γιατί εἰλικρινά τοὺς ἀγαπᾶμε.

Βέτο μόνο οἱ ἔκφυλοι;

Ἦν ὁ Κύριος ὠνόμασε τήν ἐποχή του «γενεά διεστραμμένη» (Ματθ. ιζ' 17), περισσότερο ἢ δική μας γενεά εἶναι διεστραμμένη. **Διαστροφή** εἶναι, τό φῶς νά τό λές σκοτάδι καί τό σκοτάδι νά τό λές φῶς· τό λουλούδι νά τό λές σκουπίδι καί τό σκουπίδι, λουλούδι. «Οὐαί οἱ λέγοντες τό πονηρόν καλόν καί τό καλόν πονηρόν, οἱ τιθέντες τό σκότος φῶς καί τό φῶς σκότος, οἱ τιθέντες τό πικρόν γλυκύ καί τό γλυκύ πικρόν» (Ἦσ. ε' 20).

Ἡ διαστροφή, γιά τήν ὁποία μιλάει ὁ Χριστός, ἀναφέρεται κυρίως στό Πρόσωπό Του. Ἐκεῖνον, «ὃν ἀπέστειλεν ὁ πατήρ εἰς τόν κόσμον» (Ἰωάν. ι' 36), ἀποκαλοῦσαν ὄργανο «τοῦ Βεελζεβούλ, τοῦ ἀρχοντος τῶν δαιμονίων»! (Ματθ. ιβ' 24).

• Ἄν βάλῃς ἓνα **χοῖρο** ὡς ἐξουσία νά ἐξαγγείλῃ τίς πρῶτες του προθέσεις, ὅπωςδήποτε θά ἐξαγγείλῃ ὡς φυσιολογικό καί... νόμιμο τό **νά κυλιοῦνται** οἱ ἄνθρωποι σάν τά... γουρούνια! Τό ὑποτιθέμενο δέν εἶναι ὑπερβολή. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ὀνομάζει συμβολικά χοίρους (Ματθ. ζ' 6).

• Κάποτε τά **μαργαριτάρια**, ὅπως εἶναι ἡ ἀγνότητα μέχρι τό γάμο, ὁ ἐκκλησιαστικός τίμιος γάμος, ἡ ισόβια παρθενία, λαμπύριζαν. Τώρα περιφρονοῦνται. Καί θεωρεῖται «σοφία» καί **«προοδευτισμός»** ὁ «ἐλεύθερος» ἔρωτας, ὁ «πολιτικός» γάμος, τό «σύμφωνο συμβίωσης», ἡ ὁμοφυλοφιλία, ἡ μοιχεία, ἡ ἀμβλωσις, ἡ διάλυσις τοῦ γάμου. Προοδευτισμός, πού ἰσοδυναμεῖ μέ εὐτελισμό καί ἐκχυδαῖσμό!

• «Προοδευτικοί» αὐτοαποκαλούνται ὅσοι ἀνέλαβαν τὴ διακυβέρνησι τῆς χώρας μας στὶς 25 Ἰανουαρίου. Δέν γνωρίζουμε ἀκόμα, ἂν στὰ οικονομικὰ πετύχουν. Τό εὐχόμεσθε.

Ἐκεῖνο, πού μᾶς ἀνησυχεῖ εἶναι ὁ «προοδευτισμός» τοῦ **ξηλώματος** κάθε ἠθικῆς ἀξίας καὶ σωστῆς παιδείας. Μᾶς ἀνησυχεῖ π.χ. ἡ σπουδὴ τοῦ **ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης** κ. Νικ. Παρασκευοπούλου νὰ ἐξαγγείλῃ ἀπὸ τὴν πρώτη κιόλας ὁμιλία του στὴ Βουλὴ «τὴν ἐπέκτασι τοῦ συμφώνου συμβίωσης γιὰ τὰ ὁμόφυλα ζευγάρια»!

• Ὡστε τὸ πλέον ἐπέιγον θέμα ἦταν ἡ νομιμοποίησις τῆς πλέον ἀκράϊας ἀκολασίας, τῆς διαστροφῆς, πού καλεῖται **ὁμοφυλοφιλία**; Εἴπαμε, κ. ὑπουργέ, νὰ μὴν ὀρκίζεσθε στὸ Εὐαγγέλιο, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ τσαλαπατᾶτε τὸ Εὐαγγέλιο!

Ὡς μορφωμένος ἄνθρωπος, θὰ ἐγκύψατε κάποτε καὶ στὸ Εὐαγγέλιο, τὸν μοναδικὸ **τέλειο Κώδικα Δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς**. Καὶ ὅπωςδήποτε, ὅποιος μελετᾷ τὸν Κώδικα τῆς ἀρίστης δεοντολογίας, θὰ βλέπῃ, ὅτι ὁ Κώδικας αὐτὸς καυτηριάζει τίς **ἀνώμαλες** σχέσεις γυναικῶν μὲ γυναικὲς καὶ ἀνδρῶν μὲ ἀνδρες:

«Αἱ θήλειαι μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν. Ὁμοίως καὶ οἱ ἄρσενες..., ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι» (Ῥωμ. α' 26-37).

• Ὅσους νόμους καὶ ἂν ἐκδώσουν, ὁ **βοῦρκος** δέν μεταμορφώνεται σέ... σαλόνη! Ὁ «πολιτικός» γάμος θὰ εἶναι πορνεία, μὲ τὴν εὐλογία κάποιου δημοτικοῦ ὑπαλλήλου. Τὸ «σύμφωνο συμβίωσης» ἐτεροφύλων θὰ εἶναι πορνεία μὲ μία μονοκονδυλιά τῶν συνεχῶς πορνευομένων. Καὶ τὸ «σύμφωνο συμβίωσης» τῶν ὁμοφύλων θὰ εἶναι ἀνακάτεμα ἀκαθαρσίας μὲ **δυσσομία ἀνυπόφορη!**

• Κανένας νόμος δέν ἀλλάζει τὴ φύσι. Καμμία Βουλὴ δέν ἀνυψώνει τὸ **παρὰ φύσιν** σέ **κατὰ φύσιν!** Ἄπλως μιά τέτοια Βουλὴ ἀντιβουλεύεται τὴν αἰώνια

βουλὴ τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ καί... βολεύει τοὺς τοιούτους τύπους τῆς ἀσελείας (Β' Πέτρ. β' 2) κάθε κόμματος καὶ κάθε... ἐτερότητας!

• Ὅσο γιὰ τὸν ἀριθμὸ, ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ ἀρετὴ δέν ζυγίζονται μὲ **νοῦμερα**. Ἀσφαλῶς ἀνῆλθον ὅσοι συζοῦν μὲ «σύμφωνο συμβίωσης», ἐν οἷς καὶ ὁ πρωθυπουργός κ. Τσίπρας! Καὶ ἀσφαλῶς ὅσοι διατηροῦν προγαμιαῖες σχέσεις εἶναι περισσότεροι! Καὶ ἀσφαλῶς οἱ ἐκτρώσεις εἶναι ἀκόμα περισσότερες!

Ναί, καὶ ἡ **λάσπη** εἶναι ἀπείρως περισσότερη ἀπὸ τὰ **διαμάντια**. Τὸ Κράτος ὅμως δέν εἶναι λασποκράτος. Τὸ Κράτος νομοθετεῖ ὄχι γιὰ τὸν **ἐκφυλισμὸ**, ἀλλὰ γιὰ τὴν **τιμότητα**.

Τόμοι τοῦ «Βαπτιστοῦ»

Κυκλοφόρησε ὁ τόμος τοῦ «Βαπτιστοῦ» τοῦ 2014. Δεμένος. Τιμᾶται **12 εὐρώ**.

Διατίθενται μὲ τὴν ἴδια τιμὴ Τόμοι καὶ προηγουμένων ἐτῶν.

Τηλέφ.: **2103212713** καὶ **2109765440**.

Ὅσοι μποροῦν, στέλνουν τὰ 10 εὐρώ ἐτησίως

Θὰ διευκολυνθῇ ἡ ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ μας, ἂν οἱ φίλοι ἀναγνωστὲς στείλουν τὴ συνδρομὴ (10 εὐρώ) καὶ γιὰ τὸ ἐτος 2015.

• Στὸ λογαριασμὸ:

0026.0236.39.0100353548 EURO BANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

• Στὸ λογαριασμὸ:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

• Ταχυδρομικὰ στὴ διεύθυνσι:

«**Βαπτιστῆς**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

• Τοῦ ἐξωτερικοῦ τὸ ἔμβασμα στὸ ὄνομα «**Βαπτιστῆς**» (χωρὶς τὴ λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**

Σημειώσεις: Παρακαλοῦνται ὅσοι ἀποστέλλουν ποσὸν διὰ τῆς **ALPHA BANK** ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ (πλὴν ΗΠΑ), εἴτε γιὰ συνδρομὴ, εἴτε ὡς εἰσφορά, νὰ ζητοῦν ἔκδοσις τραπεζικῆς ἐπιταγῆς σὲ διαταγὴ **IOANNIS VAPTISTIS** καὶ σὲ εὐρὼ (**EUR**) (ὄχι προσωπικῆς ἐπιταγῆς καὶ σὲ ἄλλο νόμισμα ἐκτὸς εὐρώ).